

Sygn. akt **I 1 C 3365/20 upr.**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2023 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **W. Ż.**

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zadośćuczynienie

I. zasądza od pozwanego **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz **powoda W. Ż.** kwotę **1.000,00 złotych** (jeden tysiąc złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 października 2019 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda **W. Ż.** na rzecz pozwanego **Towarzystwa (...) Spółce Akcyjnej w W.** kwotę **2.598,00 złotych** (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda **W. Ż.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **1.282,50 złotych** (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **191,70 złotych** (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa;

Sygn.. akt I1C 3365/20 upr.

UZASADNIENIE

Powód **W. Ż.** wniósł pozew przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.** o zapłatę kwoty 7.500,00 złotych, tytułem zadośćuczynienia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 października 2019 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż powyższa kwota stanowi zadośćuczynienie za krzywdę wyrządzoną powodowi w dniu 30 stycznia 2019 roku na terenie Bałtyckiego Terminalu Kontenerowego w G..

W tym dniu i miejscu powód kierując ciągnikiem siodłowym zderzył się z samochodem trasowym, który przejeżdżał w niedozwolonym miejscu. Odpowiedzialność za zdarzenie ponosi kierowca samochodu trasowego, który posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w towarzystwie pozwanej.

W wyniku zderzenia powód uderzył ciałem o przednią szybę ciągnika, tak silnie, iż zbił szybę, co spowodowało u niego uraz i bardzo silny ból szyi. Na oddziale (...) stwierdzono u powoda skręcenie kręgosłupa szyjnego.

Powód przez trzy tygodnie nosił kołnierz ortopedyczny. Leczenie powoda zakończono w dniu 11 lipca 2019 roku, po czym powód uczęszczał na fizjoterapię w okresie od 3 lipca 2019 roku do 29 sierpnia 2019 roku.

Powód z powodu wypadku przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od dnia 30 stycznia 2019 roku do 15 lipca 2019 roku, a następnie odbył powypadkową rehabilitację w okresie od 16 września 2019 roku do 6 października 2019 roku i od 7 stycznia 2020 roku do 26 stycznia 2020 roku.

Powód zgłosił ubezpieczycielowi roszczenie w dniu 8 października 2019 roku, zaś w dniu 30 października 2019 roku pozwany odmówił wypłaty.

(vide: pozew, k. 3-7)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany wskazał, iż z opisu urazów z pozwu i dokumentacji medycznej wynika, iż powód mógł w wyniku wypadku doznać urazu w tzw. mechanizmie whiplash.

Ponadto pozwany podniósł, iż doznane przez powoda cierpienia mogą nie pozostawać w całości w związku przyczynowym z wypadkiem, ale mogą wynikać z naturalnych procesów chorobowych lub innych urazów.

Pozwany nie wykazał, aby skutki wypadku miały wpływ na jego życie zawodowe, prywatne, towarzyskie czy społeczne.

Pozwany zakwestionował wysokość zadośćuczynienia jako wygórowaną.

Pozwany zakwestionował datę początkową żądanych odsetek wskazując, iż są one należne od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

(vide: odpowiedź na pozew, k. 48- 51)

Stan faktyczny:

W dniu 30 stycznia 2019 roku na terenie Bałtyckiego Terminalu Kontenerowego doszło do kolizji samochodu ciężarowego o numerach rejestracyjnych (...) z ciągnikiem placowym (...), którym kierował powód.

Kierowca samochodu ciężarowego nie zachował szczególnej ostrożności podczas wyjazdu z sektora i nie zauważył ciągnika jadącego z lewej strony.

(dowód: dokumentacja szkodowa, k. 12- 17)

Powód po zdarzeniu został zabrany na oddział (...) Szpitala Miejskiego w G.. Jako symptomy wskazano ból szyi, ból głowy, uraz kończyny górnej prawej. Powód zgłaszał dolegliwości bólowe karku. Rozpoznano skręcenie kręgosłupa szyjnego. Zalecono powodowi noszenie ortozy szyjnej przez okres od 7 do 10 dni, zapisano leki przeciwbólowe oraz leki obniżające napięcie mięśni.

(dowód: karta (...), k. 17)

Decyzją z dnia 30 października 2019 roku ubezpieczyciel odmówił wypłaty zadośćuczynienia powołując się na nikłość krzywdy poniesionej przez powoda.

(dowód; decyzja, k. 18)

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia zdarzenia do dnia 3 czerwca 2019 roku. Zwolnienia wystawiane były przez poradnię chirurgii urazowo – ortopedycznej M..

(dowód: karty wizyt ambulatoryjnych, k. 23 – 32)

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 25 listopada 2019 roku stwierdził on 5% długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 30 stycznia 2019 roku (stan po urazie biczowym kręgosłupa – zakwalifikowany na podstawie 94a)

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, k. 20)

Powód otrzymał jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z ZUS w wysokości 4.585,00 złotych

(okoliczność przyznana w piśmie pełnomocnika powoda, k. 58)

Biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków wskazał, iż w dniu 30 stycznia 2019 roku w warunkach widoczności ograniczonej panującym mrokiem, na terenie (...) w G. doszło do bocznego zderzenia ciągnika siodłowego K., którym kierował powód z ciągnikiem siodłowym S. złączonym z naczepą załadowaną kontenerem, którym kierował P. S..

Z biomechanicznego punktu widzenia, przy ustalonym przebiegu zdarzenia z dnia 30 stycznia 2019 roku i działających przyspieszeniach możliwość skręcenia kręgosłupa szyjnego powoda jest bardzo prawdopodobna.

(dowód: opinia biegłego, k. 113- 140)

Biegły z zakresu medycyny sądowej wskazał, iż przy badaniu w (...) powoda bezpośrednio po zdarzeniu nie opisano żadnych obiektywnych zmian urazowych, również w badaniu radiologicznym szyi.

W późniejszym okresie, to jest od 19 lutego 2019 roku w badaniach ortopedycznych regularnie oceniano ruchomość kręgosłupa szyjnego u powoda.

Przy pierwszej wizycie powoda u ortopedy zakres ruchomości nie tylko, że nie wykazywał żadnych ograniczeń, ale przeciwnie, w niektórych aspektach przekraczał normę.

W okresie do 3 czerwca 2019 roku badania powoda nie wykazywały żadnych ograniczeń ruchomości, przeciwnie rotacja oraz nachylenie boczne przekraczały normę.

Dopiero w dniu 3 czerwca 2019 roku pojawia się „zaskakujące załamanie, które zostało o dziwo zapisane jako „poprawa po zabiegach”. Ale już w dniu 24 czerwca 2019 roku stwierdzono znaczną poprawę, a w dniu 18 lipca 2019 roku zdecydowano o zakończeniu leczenia.

Z kolei wszystkie skargi na dolegliwości bólowe są w znacznej mierze subiektywne i zależne od współpracy z pacjentem i jego woli.

W ocenie biegłego brak jest podstaw do przyjęcia, aby skutki urazu powoda były trwałe lub długotrwałe – to jest przekraczające 6 miesięcy.

W okresie kilku tygodni od zdarzenia dolegliwości bólowe szyi, a także być może barku mogły być skutkiem zdarzenia.

Z dokumentacji lekarskiej wynika, iż leczenie powoda zakończyło się w lipcu 2019 roku.

Z opinii technicznej wynika, iż maksymalna delta -v dla obu pojazdów w tym zdarzeniu nie przekraczała 9km/h. Tak niska wartość delta występuje w zdarzeniach drogowych, w których uczestnicy najczęściej nie doznają żadnych obrażeń ciała.

Biegły był w stanie uznać skargi powoda na dolegliwości związane z uszkodzeniem szyi w okresie kilku tygodni po zdarzeniu, nie dłużej jednak niż do oficjalnego zakończenia leczenia.

(dowód: opinia biegłego, k. 187- 195)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaferowanych przez strony dowodów, w postaci zeznań powoda, dokumentacji powypadkowej i medycznej oraz opinii biegłych z zakresu rekonstrukcji wypadków i medycyny sądowej. Powyższe dowody Sąd uznał za wiarygodne a opinie biegłych za jasne, logiczne i niesprzeczne.

Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c w zw. z art. 445 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Nadto, na względzie należy mieć również treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania (zadośćuczynienia) ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła.

W myśl przepisów art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W powyższej sprawie powód dochodził zadośćuczynienia w wysokości 7.500,00 złotych w związku z uszkodzeniem kręgosłupa szyjnego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30 stycznia 2019 roku. Powód powoływał się na to, iż w wyniku zdarzenia lekarz orzecznik ustalił 5% uszczerbek stanowiący podstawę przyznanego powodowi jednorazowego odszkodowania, przebywał na długotrwałym zwolnieniu lekarskim – do dnia 3 czerwca 2019 roku, a ponadto uczęszczała na rehabilitację zakończoną dopiero w dniu 29 sierpnia 2019 roku. Dolegliwości bólowe powoda koncentrowały się w odcinku szyjnym kręgosłupa.

Przy wymiarze przyznanego powodowi zadośćuczynienia Sąd miał na względzie opinie biegłych. Biegły z zakresu rekonstrukcji nie wykluczył możliwości skręcenia kręgosłupa szyjnego – mając na względzie dynamikę przedmiotowego zdarzenia. Z kolei biegły z zakresu medycyny sądowej wskazał na niskie prędkości obu pojazdów, jak również powołał się na analizę dokumentacji medycznej, z której – bezpośrednio po zdarzeniu nie wynikały znaczące ograniczenia ruchomości. Stwierdził jednak w końcowej części opinii to, iż zdarzenie mogło prowadzić do istnienia dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego u powoda w okresie kilku tygodni.

Mając na względzie powyższe Sąd przyznał powodowi zadośćuczynienie w wysokości 1.000,00 złotych. Niewątpliwym było to, iż skutek zdarzenia drogowego, za który odpowiedzialny był kierowca pojazdu ubezpieczonego u pozwanego powód doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego skutkującego u niego dolegliwościami bólowymi w okresie kilku tygodni. O powyższym świadczy nie tylko opinia biegłych, ale również rozpoznanie na oddziale (...) oraz przepisane powodowi środki przeciwbólowe, jak również zalecenie noszenia ortozy, do którego powód się stosował. Powód korzystał również z rehabilitacji. Tym samym istniejące niedogodności mieszczą się w co najmniej minimalnym wymiarze zadośćuczynienia odniesionego do aktualnych zarobków – co daje podstawę uznania jego wysokości w kwocie co najmniej 3.000 złotych. Z kolei przyznane powodowi jednorazowe odszkodowanie nie może stanowić podstawy przeliczenia na zadośćuczynienia w wymiarze 1:1, albowiem jego cele mają nie tylko rekompensować krzywdę, ale również stanowić wsparcie w szerokim aspekcie odszkodowawczym. Należy przy tym zauważyć, iż w niektórych poglądach odszkodowanie to wyłącza się z możliwości zaliczenia z uwagi na odrębną podstawę jego przyznania – w stosunku do zadośćuczynienia. W ocenie Sądu stanowi ono podstawę do miarkowania zadośćuczynienia przyznanego

powodowi do wysokości 1.000,00 złotych. Data początkową naliczania odsetek jest dzień wydania decyzji odmownej przez ubezpieczyciela.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 i 108 k.p.c. powód wygrał proces w 13%, przegrał w 87%. Koszty poniesione przez powoda to łącznie 2.217,00 złotych, zaś przez pozwanego 3.317,00 złotych. Różnica kosztów stosownie do proporcji wygranej – przegranej procesowej stanowi wartość 2.598,00 złotych (2.886,00 złotych – 288 złotych)

Łączny koszt wydanych opinii to 2.974,20 złotych. Zaliczka uiszczona przez pozwanego to 1.500,00 złotych. Zatem do rozliczenia pozostało 1.474,20 złotych pokryte tymczasowo ze środków Skarbu Państwa. Stosownie do proporcji wygranej – przegranej procesowej Sąd nakazał ściągnięcie kwoty 1.282,50 złotych od powoda i 191,70 złotych od pozwanego.